

סיפורי

מעשיות גליון

פארן שבת טיש

פרשת כי תשא
יה אדר א'
שנת תשפ"ב לפ"ק
שנה 3, גליון 21
(73)

ארויסגעזעבן דורך מוסדות היכל הקודש הרמ"ב

גישמעלט לעבן דעם מענטשן וואס מע גישטאנען לעבן דעם גארטן פון דרויסן און דורך דעם איז ער ארויס בשלום און מע האט אים נאר נישט גישאט ווארין אנדערע אז זיי זענען אריין גינאנגען אין דעם גארטן און מע האט זיי אנגעהויבן צו יאגן. זענען זיי אנטלויפן גיווארין מיט גרוס בהלה זייער. און זיי זענען גישלאגן גיווארין דורך דעם. און ער איז ארויס בשלום ושלחה. דורך דעם וואס ער האט זיך גישמעלט לעבן דעם מענטשן.

די לעבן גייט דורך בשלום

מיר האבן שוין גערעדט, אז דער 'מענטש' גייט ארויף אויפן 'צדיק', אזוי ווי דער פסוק זאגט (קהלת יב, א): "כי זה כל האדם", א צדיק ווערט אנגערופן מענטש (עין ברכות ה); אז א מענטש שטעלט זיך זיין גאנצע לעבן געבן א צדיק, - ווערט מען נישט פאראיגט אדער אריין געדרייט אין מחלקת, דאס גאנצע לעבן גייט דורך בשלום.

און די שרים האבן דאס גיזעהן און האבן זיך זייער פארווינדערט. וואס ער איז ארויס בשלום, דערנאך האט ער גיהיטן (דהיינו דער אמתר בן מלך האט גיהיטן) אז מע זאל נעמען דעם מענטשן. און מע זאל אים אריין שטעלן אינעווייניק אין דעם גארטן אריין האט מען אזוי גיטאן. אזוי זענען אלע שרים אריין גינאנגען אין דעם גארטן אריין און זיי זענען זיך דארט דורך גינאנגען און זענען ארויס בשלום.

האבן זיך די שרים צו אים אנגירופן. פון דעסט וועגן פארט האטשע מיר האבן פון דיר גיזעהן אזוי א זאך. פון דעסט וועגן פארט. פון איין זאך וועגן. קומט דיר נאך נישט אפצוגיבן די מלוכה. מיר וועלין דיך פרויבן נאך מט איין זאך.

יעצט ציען זיי צוריק

מוהרא"ש זאגט (ספר נהרי אפרסמון) אז דאס איז געווען א מוראדיגע רשעות, זיי האבן דאך געהאט צוגעזאגט אויב ער וועט קענען אריין גיין אינעם גארטן געבט מען אים איבער דאס מלכות און יעצט ציען זיי צוריק, יעצט זאגן זיי אז מען דארף אים פרוואוון מיט נאך א זאך. דער אמת'ער בן מלך האט זיי דאך געוויזן א וועג ווי אזוי דורך צו גיין די גארטן - וואס גייט ארויף אויף די וועלט - בשלום, אן זיך צעקלאפט, אן זיך יאגן און אן זיך קריגן, צוליב דעם אליינס איז דאך שוין גענוג מען זאל אים אפגעבן דאס מלוכה.

וואס איז געווען מיין כח?

ווען איך בין מקורב געווארן צו היכל הקודש, האט מען גערעדט צו מיר פל דבר האסור אויף מוהרא"ש, אזוי ווי מען רעדט נאך היינט לשון הרע, מען האט חזק געמאכט וכו', וואס איז געווען מיין כח ווי אזוי איך האב זיך דערהאלטן? איך האב געקוקט אויף איין זאך: איך האב געטראפן איינעם וואס געבט מיר דעם וועג ווי אזוי דורך צו גיין די וועלט בשלום - איז דאס מיר גענוג; זייט איך האב זיך אנגעהויבן דרייען אויף דעם פלאץ איז מיר דאס

שבת קודש פרשת תרומה, שנת תשפ"ב לפ"ק קטן, איז דער ראש ושיבה שליט"א געווען אין וויליאמסבורג יע"א. אינדערפרי נאך'ן דאווענען ביים 'קידושא נבא' האט דער ראש ושיבה שליט"א ממשיך געווען דעם שיעור אין ספר הקדוש 'ספורי מעשיות', מעשה יא, מבו מלך וכן שפחה שנתחלפו.

אין קורצן פון פריער

דער אמת'ער בן מלך איז אנגעקומען צום מדינה וואו דער מענטש פון וואלד האט אים געזאגט ער זאל אהין גיין, אבער מען האט אים נישט געוואלט אריין לאזן, נאר אויב ער נעמט זיך אונטער אומצוקערן צו דעם מדינה - וואס מען רופט יעצט "דאס קלוגער לאנד און דער נארישער מלכות" - איר אלטן נאמען "דאס נארישער לאנד און דער קלוגער מלכות". דערציילט דער הייליגער רבי, וויבאלד ער איז שוין געווארן א 'מבין דבר מתוך דבר', האט ער זיך עס אונטער גענומען. האט מען מודיע געווען פאר די שרים אז מען האט געפונען א מענטש וואס נעמט זיך דאס אונטער. האבן אים די שרים געזאגט: מיין נישט אז מיר זענען נישט קיין חכמים, נאר דער קעניג וואס איז געווען פריער איז געווען אזא גרויסער חכם וואס אקעגן אים זענען מיר געווען נארגים, דערפאר זאלסטו וויסן וואס דו נעמסט זיך דא אונטער.

צעקלאפט און צעשלאגן

זאגן זיי אים ווייטער: מיר ווילן דיר פרוואוון אויב דו ביסט טאקע אזא גרויסער חכם; עס איז דא א הערליכע גארטן, וואס אלעס איז דא דערין, נאר מען קען נישט דארט אריין גיין, גלייך ווען מען גייט דארט אריין הייבט מען אן צו יאגן, מען יאגט און יאגט, די מענטשן ווייסן נישט ווער עס יאגט, ביז מען מוז אנטלויפן פון דארט, און לויפנדיג ווערט מען צעקלאפט און צעשלאגן, דערפאר אויב דו וועסט קענען אריין גיין אין דעם גארטן געבט מען דיר איבער דאס מלכות.

אלעס ווענדט זיך אין דעם מענטש

איז ער געגאנגען צום גארטן און געזען ווי געבן דעם גארטן שטייט א מענטש, זייענדיג א 'מבין דבר מתוך דבר' האט ער פארשטאנען אז אלעס ווענדט זיך אין דעם מענטש, אז מען שטעלט זיך געבן דעם מענטש ווערט מען נצל, און נאכמער, אז מען זאל אריין שטעלן דעם מענטש אינעם גארטן וועט יעדער אייגער קענען אריין גיין בשלום אינעם גארטן.

דערציילט דער הייליגער רבי ווייטער:

האט ער זיך אויפהויבן און איז אריין גינאנגען אין דעם גארטן אריין. און תיכף ווי מע האט אים אנגעהויבן צו יאגן. איז ער גינאנגען און האט זיך

לעבן געווארן זיס, די טעג זענען מיר געווארן געשמאק, מיין גאנצע לעבן האט אנגעהויבן באקומען א חיות, אפגערעדט פון דעם אז איך האב אנגעהויבן שפירן דעם אייבערשטן, איך האב אנגעהויבן רעדן צום אייבערשטן, אויך האב איך אנגעהויבן לערנען תורה, שיעורים קסדרן.

איך וויל לערנען די הייליגע תורה

געכטן ביים באטע האט מיר איינער געפרעגט, ווי אזוי שטימט דאס וואס דער ראש ישיבה זאגט אז פאר ער איז געקומען צו מוהרא"ש האט ער נישט געלערנט, דער ראש ישיבה האט דאך געלערנט אין כולל, און באקומען הוראה און שמוש צו קענען פסק'ענען שאלות, וואס האט מוהרא"ש צוגעגעבן אין לימוד התורה. האב איך אים געענטפערט, אודאי האב איך געלערנט פלייסג אין כולל מיט מיין חברותא, אבער אז מען לערנט תורה אן א צדיק איז די גאנצע לערנען אזוי ווי מען לערנט זיך א לימוד, מען גייט צו א פלאץ וואו מען גייט זיך אויסלערנען א חכמה. א טאג וואס איז דא כולל און דער חברותא איז דא - לערנט מען, אבער ווען דער חבר קומט נישט, אדער איך קום נישט, אזוי אויך פרייטאג, שבת, חודש תשרי און חודש ניסן - איז דאך נישט דא קיין כולל, דארף מען דאך נישט לערנען; די זעלבע זאך, אין די שעות וואס איז נישט דא כולל, אדער אז איך האב שוין געענדיגט דעם לימוד, לערנט מען נישט ווייטער, יעצט קען מען שוין שמועסן... דאס האט מיר זייער ווי געטון, איך האב געשפירט אז דאס טויג נישט, אבער ווען איך בין געקומען צו מוהרא"ש האב איך אנגעהויבן לערנען ווייל איך וויל לערנען די הייליגע תורה.

משניות, גמרא, זהר, מדרשים און הלכה

אין אנהייב ווען איך בין מקורב געווארן צו מוהרא"ש האב איך כמעט נישט גערעדט מיט קיין מענטשן, איך פלעג לערנען שיעורים אין משניות, גמרא, זהר, מדרשים און הלכה, היינט בין איך שוין פארנומען, מוהרא"ש האט מיר געהייסן איך זאל רעדן מיט מענטשן, און מענטשן קומען שטערן זיי מיר פון לערנען, קען איך שוין נישט לערנען אזויפיל.

איך דארף איין זאך

אייביג ווען מען פלעגט רעדן מיט מיר איבער מוהרא"ש, מיט די אלע סארט שאלות און חקירות: "ווער זאגט ער אזוי א צדיק?" האב איך געטראכט: 'איך דארף איין זאך, איך זאל קענען דורך גיין דאס לעבן בשלום, דאס אליינס אז מוהרא"ש קען מיר מאכן דורך גיין דאס לעבן בשלום ושלום - איז מיר גענוג, מער פון דעם דארף איך נישט'.

דערנאך גייט מען אוועק...

ווען איך בין אנגעקומען צו מוהרא"ש האט מען מיר געזאגט: "דו וועסט סיי ווי אוועק גיין פון דא, מענטשן קומען און דערנאך גייט מען אוועק..."; דאס ווענדט זיך אבער פארנוואס מען איז געקומען, קען זיין אז די וואס זענען געקומען ווייל מען האט זיי איבער גערעדט אז מוהרא"ש פליט אין הימל, און נאך ענליכע זאכן, די זענען טאקע אוועק געגאנגען, אבער איינער וואס קומט נעמען די שכל פון מוהרא"ש ווי אזוי צו לעבן א חיים טובים, ער קוקט וואס ער באקומט אין די האנט, וועט קיינמאל נישט אפלאזן דעם פלאץ.

איך דארף נישט קיין ראיות

דאס ליצנות איז געווען אזוי שטארק, אז עס איז געווען מענטשן וואס זענען געווען פארנומען צו זוכן ראיות אויסצוקלארן אויב מוהרא"ש איז טאקע א צדיק... איך געדענק אז איינער איז אויפגעקומען מיט א ראיה, ווייל דער רבי האט דאך געזאגט (ת"י מוהר"ן, סימן שמש): "ווער עס וועט לערנען זיין ספר ליקוטי מוהר"ן וועט ווערן אן אמת'ער בעל

תשובה, עס וועט זיך אים עפענען אלע פארשטאפטע אדערן און ער וועט ווערן אן ערליכער איד", און קיינער האט דאך נישט געלערנט דעם ספר ליקוטי מוהר"ן אזוי סאך ווי מוהרא"ש, איז דאך זיכער אז ער איז א צדיק... אזא שטארקע הסתרה און העלמה איז געווען בשעת מוהרא"ש האט געלעבט, מען האט געטראפן די ראיה און יענע ראיה, אבער איך דארף נישט קיין ראיות, מיר אינטערעסירט נישט וואס מוהרא"ש איז, איך קוק אויף איין זאך, איך שטיי נעבן דעם מענטש און איך קען דורך גיין די וועלט, מיין גאנצע לעבן האט זיך געטוישט צום גוטן - איז דאס מיר גענוג.

איך ווייס טאקע נישט...

איינמאל איז צו מיר צוגעקומען א שכן מיינע, ער זאגט מיר ער וויל רעדן מיט מיר, און ער פרעגט מיר: "זאג מיר פארנוואס דו ביסט אוועק פון דיין משפחה און געגאנגען קיין ברוסלב, וואס האסטו דארט באקומען?" איך האב אים נישט געקענט ענטפערן, וואס איך האב אים געזאגט האט ער אוועק געמאכט, איך האב אים געזאגט: "איך האב באקומען שלום בית", זאגט ער מיר: "איך האב אויך שלום בית, צוליב דעם דארפסטו נאכנישט גיין קיין ברוסלב", איך האב איך געזאגט: "איך האב אנגעהויבן שפירן דעם אייבערשטן", זאגט ער מיר: "איך שפיר אויך דעם אייבערשטן, וועגן דעם דארפסטו נאך אויך נישט גיין קיין ברוסלב", ביז איך האב אים געזאגט, אז איך ווייס טאקע נישט, אבער איין זאך ווייס איך, זייט איך שטיי נעבן דעם מענטש גיי איך דורך דעם גארטן זייער גרינג, פארדעם האב איך נישט געקענט דורך גיין דעם גארטן, איך בין יעדן טאג צעשלאגן געווארן פון עפעס אנדערש, און היינט ווער איך מער נישט צעשלאגן.

ער ווערט נישט קראנק פון דעם

עס איז נישט דא נאך א פלאץ וואס מען לערנט אויס אזא דרך ארץ און 'כבוד אב ואם' ווי מען לערנט אויס אין היכל הקודש. מען קען אמאל הערן ווי געשוויסטער זאגן: "דו מאכסט קראנק טאטי, טאטי ווערט קראנק אז דו דרייסט זיך אין ברוסלב"; קיינער ווערט נישט קראנק פון דעם, קען זיין עס שמעקט אים נישט ברוסלב, אבער ער ווערט נישט קראנק פון דעם, טאטע מאמע ווייסט גאר גוט ווער פון די קינדער רעדן שייין צו אים און ווער פון די קינדער רעדן צו אים מיט חוצפה, פון א תלמיד היכל הקודש האט מען גאר נחת. אפילו עלטערן וואס זענען שטרענג און מען קען נישט רעדן צו זיי מיט חוצפה, קען מען אויך הערן ווי די קינדער רעדן צו די זיי מיט א זלזול, מען זאגט וואס צו טון, מען לאכט אפ און מען האקט אריין אינמיטן זיי רעדן, אבער אז מען שטעלט זיך נעבן דעם מענטש פון גארטן פירט מען זיך אויף גאר אנדערש, מיט א דרך ארץ.

ער זאל מיר ווייזן דעם וועג

צוליב דעם אליין געב איך אים אפ די מלוכה, וואס נאך דארף איך? ווילאנג איך בין דא אויף דער וועלט, די פאר יאר, וויל איך זיך נישט קריגן מיט מענטשן, איך וויל נישט אראפפאלן, דערפאר קום איך צום רבי'ן ער זאל מיר ווייזן דעם וועג אין לעבן.

קיינער קומט מיר גארנישט

שבת צופרי רעדט מען אביסל פון שלום בית, ווייל פרייטאג וויל דער סמ"ך מ"ם גאר אז מען זאל אריין גיין אינעם שבת אביסל אפגעקילט דאס ליבשאפט, טראכט איך אפשר קען מען נאך ראטעווען דעם שבת פון יעצט. אויב מען קומט אהיים און מען ווייסט אז קיינער קומט מיר גארנישט, מען דאנקט דעם אייבערשטן "ברוך השם איך האב א הויז", "ברוך השם איך האב א ווייב", קען מען האבן א שיינע שטוב.

פון היינט אן זאלסטו טראכטן פארקערט

א איד איז אמאל געקומען צו רבי נתן זאגן אז ער וויל זיך גטן, ער קען נישט מער זיין מיט זיין ווייב, "פאר וואס?" - פֿרעגט אים רבי נתן, ענטפערט ער: "וועגן טויזנט סיבות, זי איז געפערליך", זאגט אים רבי נתן: איך ווייס פאר וואס דו ווילסט זיך גטן, וועגן איין זאך, ווען דו קומסט אהיים משל'סטו זיך אויס ווי אזוי זי גייט דיך אפוארטן, מיט א גאנצע 'ברוך הבא' וכו', און ווען דו קומסט אהיים זעסטו אז זי האט גארנישט אנגעגרייט, דערפאר ווערסטו אנטוישט און אויפגערעגט, איך געב דיר אן עצה, פון היינט אן זאלסטו טראכטן פארקערט, טראכט אז דיין שטוב קוקט אויס אזוי ווי די שאלה פונעם 'גליון היכל הקודש' די וואך, פון דעם אינגערמאן וואס איז אהיים געקומען שבת אינדערפרי, און זעט די טיש איז נאך איבער געדרייט פון געכטן, זיין ווייב האט שוין קידוש געמאכט מיט די קינדער, און זי שלאפט שוין, קיינער ווארט דיך נישט אפ, יעצט אז דו קומסט אהיים און עס איז נישט ממש אזוי, וועט דיר יעדע זאך באזונדער זיין א פארגעניגן, 'ברוך השם מיין ווייב איז אויף', 'ברוך השם זי האט שוין צעקוועטשט די אייער', 'ברוך השם עס איז דא טשולנט', און אזוי ווייטער.

די גאנצע לעבן איז א מחיה

און אזוי איז עס מיט יעדע זאך, ווען א מענטש משל'ט זיך אויס אז עס איז גארנישט דא, איז ער זייער פרייליך אויף יעדע זאך וואס איז נא דא, יעדע זאך איז נאך א "יישר כח אייבערשטער", און נאך א "יישר כח ווייב"; די גאנצע לעבן איז א מחיה, ווען מען שטייט געבן דעם צדיק וואס געבט אריין דער שכל אין אונז.

איך דארף דעם אייבערשטן

אבער די שרים זענען נישט געווען צופרידן פון דעם אליינס, זיי דארפן א גרעסערע מופת; איי, וואו איז דא א גרעסערע מופת פון דעם אז ער קען נעמען א מענטש און אים מאכן טראכטן פונעם אייבערשטן?! וואו איז דא א גרעסערע מופת פון דעם אז ער קען נעמען א מענטש וואס זיין גאנצע מח מחשבה איז געליגן אין געלט, אין שלעכטע תאוות רחמנא לצלן, אדער אין כבוד, און ווערנדיג מקורב צו דעם מענטש האט זיך אלעס געטוישט, איך דארף שוין גארנישט, איך דארף דעם אייבערשטן, איך שפיר דעם אייבערשטן, איך זע דעם אייבערשטן.

ער איז געגאנגען צו זיין רבי

מענטשן האבן ליב צו דערציילן מופתים, צום ביישפיל, א מענטש וואס האט נישט געקענט האבן קיין קינדער, און ער איז געגאנגען צו זיין רבי, זיין רבי האט אים געגעבן א ברכה אז ער גייט האבן א קינד, און ער האט געהאט א קינד, דאס איז א מופת - א צייכן; אדער איינער וואס האט נישט געהאט קיין פרנסה, מען האט אים שוין געוואלט ארויס ווארפן פון זיין הויז, איז ער געגאנגען צו זיין רבי, זיין רבי האט אים געזאגט אז ער גייט האבן געלט, פונקט ווען ער איז ארויס געגאנגען פון זיין רבי'נס שטוב האט ער געמאכט א געשעפט און געווארן רייך.

נישט דא קיין גרעסערע מופת פון דעם!

אין ליובאוויטש איז דא דער באקאנטער עושר, וואס דער ליובאוויטשער רבי זכותו יגן עלינו האט אים געזאגט ער זאל אפקויפן א גרויסע בארג, א פארלאזטע פעלד, ער האט עס אפגעקויפט און אנגעהויבן גראבן און ער האט געטראפן גאלד, ער איז געווארן א ביליאנער, דאס איז אויך א מופת, אבער פיל א גרעסערע מופת איז, א מענטש וואס טראכט נישט פונעם אייבערשטן, ער מיינט אז דער

אייבערשטער איז ברוגז אויף אים, ער מיינט אז דער אייבערשטער דארף אים נישט, און דער צדיק הייבט אים אן זאגן: "דו ווייסט דער אייבערשטער דארף דיך נא", און דער מענטש הייבט אן שפירן דער אייבערשטער איז מיט מיר, ער זיצט זיך אינדערהיים און טאנץ צו זיך וואוסענדיג אז דער אייבערשטער איז דא - איז נישט דא קיין גרעסערע מופת פון דעם!

געוויזן א וועג צו לערנען

איינער וואס האט נישט געלערנט, און דער צדיק האט אים געוויזן א וועג צו לערנען, היינט זאגט ער גמרא, ער זאגט משניות, ער עפנט א חומש ער איז מעביר סדרה, איז נישט דא קיין גרעסערע מופת פון דעם. דער מענטש איז געווען א שמאטע, א צערסענער מענטש, און היינט ווייס איך אז דער אייבערשטער איז מיט מיר, איך דארף שוין נישט קיינעם, איך קוק שוין נישט אויף קיינעם, איך האב שוין נישט קיינעם - נאר דער אייבערשטער, איז דא א גרעסערע מופת פון דעם!?

דאס איז מיין שבת ספר

מיר זענען געקומען צום הייליגן רבי'ן, דער רבי געבט אונז אזא שיינע לעבן, א לעבן פון התבודדות, א לעבן פון שלום איינער מיט'ן אנדערן, וואס נאך דארף מען? עס אינטערעסירט מיר נישט די גאנצע סוגיא צי מען האט נא געהאלטן אדער נישט געהאלטן, איך קוק וואס איך האב אין מיין האנט. איך געדענק אין אנפאנג פון מיין התקבנות האט מיר איינער פארגעהאלטן: "פאר וואס פארסטו קיין אומאן, דער הייליגער צאנזער רב איז דען געפארן קיין אומאן? דער הייליגער שינאווער רב איז דען געפארן קיין אומאן?!" קודם כל, דער הייליגער צאנזער רב האט יעדן שבת געלערנט 'ליקוטי מוהר"ן', ער פלעגט עס רופן "דאס איז מיין שבת ספר", אזוי ווי עס זענען געווען צדיקים וואס האבן נישט געלערנט סתם אזוי אינמיטן די וואך דעם הייליג ספר 'נעם אלימלך', נאר שבת צופרי נאך די מקוה - אלס גרויס קדושה, אזוי האט דער הייליגער צאנזער רב געטון מיט'ן ליקוטי מוהר"ן!

איך קוק אויף זיך

אבער איך קוק אויף זיך, איך האב געטראפן דעם הייליגן רבי'ן, וואס געבט מיר לעבן, ער מאכט מיר קומען און גיין אן זיך קריגן מיט אנדערע, ער האט מיר אויסגעלערנט איך זאל געבן גוטע ווערטער אין שטוב, אויף איר משפחה, אויף אירע עלטערן, איז מיר דאס גענוג איך דארף שוין גארנישט מער פון דעם.

מוהרא"ש איז א ברעין וואשער...

אויך האט מען מיר געזאגט בתחלת התקבנותי אז מוהרא"ש איז א ברעין וואשער (Brainwashed), ער האט א גוטע מויל און פעדער, וואס פאר כאפט מענטשן... האב איך געזאגט: "דאס זוף איך, איינער וואס האט א גוטע מויל און פעדער; איינער וואס זאל מיר גוט איבער רעדן, זיינע שיעורים און ספרים זאלן מיר מאכן אנהייבן טראכטן פונעם אייבערשטן, ער זאל מיר פאר כאפן צום אייבערשטן, ער מאכט מיר דורך גיין דעם גארטן מיט'ן אייבערשטן".

דער אייבערשטער זאל העלפן מיר זאלן נישט דארפן קיין ראיות, נאר שטענדיג קוקן אויף וואס מען באקומט, און אז מיר וועלן אלץ שטיין געבן דעם מענטש, און פאלגן וואס ער זאגט, וועלן מיר האבן א שיינע לעבן, אמן.

נאכדעם האט דער ראש ישיבה שליט"א געזינגען דעם גיגון: "שבת קדשנו, מחמד עינינו, מאיר עינינו, בזכות רבנו. אשרינו אשרינו, מה טוב חלקנו, שזכינו להתקרב לרבנו".

המשך חלק שני פון פרשת משפטים תשב"ב לפרט קטן, אין שטעטל
קרית ברסלב - ליבערטי יע"א.

א געשמאק אהיים צו גיין

דורך'ן שטיין געבן דעם צדיק גייט מען ארויס אויף פון די געיאגעניש
מיט א ווייב. עס איז נישט מעגליך אז צוויי מענטשן זאלן קענען לעבן
אינאיינעם רואיגערהייט, אויב מען שטייט נישט געבן דעם צדיק; אפֿשר
די ערשטע פאר יאר נאך די חתונה איז נאך גרינג אז מאן און ווייב זאלן
לעבן בשלום, אבער מער פון דעם איז נישט מעגליך, אבער אז מען
שטייט געבן דעם צדיק איז עס יא מעגליך, מען באקומט א געשמאק
אהיים צו גיין צו די ווייב, מען קריגט זיך נישט און מען איז מותר, עס
מעג זיין ווי אזוי זי זאגט, עס איז נישט געפערליך ווען זי איז גערעכט.

ערוב טוב ורע

ווער רעדט נאך אז עס קומט אריין א דמיון אין קאפ 'גענעמ'ס פרוי
וואלט געווען בעסער פאר מיר, מען הייבט אן טראכטן פון אנדערע
רחמנא לצלן, דעמאלט איז זייער ביטער. איך געדענק ווען איך האב
געלערנט אין ישיבה אלס בחור, האט יעדער בחור געמוזט לערנען פאר'ן
דאווענען חסיד'ישע ספרים, האב איך געזען וואס אלע ספרים ברענגען
אראפ, אז ווען אדם הראשון האט געגעסן פונעם עץ הדעת איז געווארן אן
"ערוב טוב ורע", איך האב נישט פארשטאנען וואס דאס מיינט, איך בין
געגאנגען צו מיינ מגיד שיעור פרעגן וואס דאס מיינט, אבער מוהרא"ש
האט אונז אויסגעלערנט אז אלע הויכע ווערטער איז געזאגט געווארן
פאר אונז, און מיר קענען עס פארשטיין. מוהרא"ש זאגט "ערוב טוב
ורע", איז שייך ביי יעדן מענטש, עס ווערט אויפגעטוישט ביים מענטש
דאס גוטס און שלעכטס, דער מענטש ווייסט נישט וואס איז גוט און
וואס איז שלעכט, אנשטאט צו דאנקען און לויבן דעם אייבערשטן אויף
זיין ווייב, איז ער פארנומען צו טראכטן אז זי איז א שלעכטע, און יענער
האט א בעסערע לעבן, יענער האט א בעסערע ווייב...

כח המדמה

דאס קומט פונעם יצר הרע, אזוי ווי דער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן, חלק
א, סימן כח): חכמינו זכרונם לברכה זאגן (סוכה נב.) דער יצר הרע האט זיבן
געמען, היינט - זאגט דער רבי - דארף מען אים צו געבן אן אכטע נאמען,
א נייע נאמען: 'כח המדמה', ער מאכט א מענטש טראכטן שלעכטס; ער
ברענגט אריין אין א מענטש נארישע דמיונות. דערפאר דארף א מענטש
ארויס גיין פון זיין כח הדמיון און אנהייבן לעבן אין מציאות, ער זאל זיך
חס ושלום נישט איינגרעדן פאר קיין איין רגע עס איז דא בעסערס פאר
אים, נאר אז דאס איז מיינס - איז דאס די בעסטע פאר מיר, אז דער
אייבערשטער האט מיר געגעבן די ווייב און די קינדער - איז דאס די
בעסטע פאר מיר; ער זאל נאר קוקן אויף דאס גוטס פון איר און נישט
אויף אירע פראבלעמען, ווייל דאס איז פאר מיר די שענסטע און בעסטע.

לייג צו א האנט אינדערהיים

האב רחמנות אויף דיין ווייב, לייג צו א האנט אינדערהיים, בפרט
יונגע קאפלט; מיט די יארן ווערט די ארבעט גרינגער, די קינדער וואקסן
אונטער קען מען זיי שוין בעטן צו העלפן, אבער ווען די קינדער זענען
נאך יונג איז די ארבעט פיל שווערער, זי דארף אלעס טון אליינס, דארף
דער מאן זען צו העלפן, דאס איז רצון השם, אזוי האט אונז דער רבי
אויסגעלערנט.

דער שבת טיש איז א באלאגאן

איך האב באקומען זייער א שיינע בריוו פון א אינגערמאן פון ארץ
ישׂראל, ער שרייבט מיר ווי אזוי עס האט אויסגעקוקט זיין שבת פאריגע
וואך. ער איז אהיימגעקומען פרייטאג צו נאכטס נאכ'ן דאווענען, און
געזען אז דער שבת טיש איז א באלאגאן, נאך פול מיט מקצה זאכן,
די בענקלעך זענען נאך איבערגערייט אויפ'ן טיש פון אויפואשן די
ערד פרייער, און זיין ווייב שלאפט נאך א שווערע וואך ארבעט. עס

האט זיך אנגעצויגן א פייער ביי אים אין הארץ, אבער ער האט זיך
דערמאנט פון די שיעורים, וואס דער רבי לערנט אונז, האט ער גלייך
געבעטן דעם אייבערשטן ער זאל זיך נישט אויפרעגן, ער האט מסדר
געווען און צוגעגרייט דעם שבת טיש, דערנאך האט ער אויפגעוועקט
זיין ווייב און געמאכט א פרייליכע סעודה. ער שרייבט מיר: "איך האב
נאכנישט געהאט אין מיין לעבן אזא שיינע סעודה, מען האט געזינגען
און געשמעקט א לאנגע צייט; ווען איך האב נישט דער שכל - וואלט
איך אוועק געלאפן, איך בין דען מחויב אנצוגרייטן דעם טיש?!"

שאלאכטס און באטלעך אויפ'ן טיש

דערצייילט ער ווייטער אז אזוי ווי מען האט געענדיגט די סעודה
שפעט, מען איז שוין געווען מיד, איז מען געגאנגען שלאפן אן אפרוימען
דעם טיש, האט זיך איבערגע'חנר'ט די זעלבע זאך שבת אינדערפרי, ער
קומט אהיים פון שול, און אלעס - די שאלאכטס און באטלעך ליגן נאך
אויפ'ן טיש פונקט אזוי ווי מען האט עס איבער געלאזט נעכטן נאכט
נאך די סעודה, ער באמערקט אז זי האט שוין קידוש געמאכט מיט די
קינדער און זיך צוריק געלייגט שלאפן, האט ער זיך שיעור נאכאמאל
פארלוירן "וואס הייסט, וואס טויסטו? קענסט נישט צוזאמרוימען?!"
אבער ער האט זיך נאכאמאל דערמאנט פון די שיעורים, און געבעטן
דעם אייבערשטן ער זאל נישט ווערן אין כעס, און אלעס אפגערוימט
און אנגעגרייט, ווען אלעס איז שוין געווען גרייט האט אויפגעוועקט
זיין ווייב, ער האט איר געפרעגט: "דו ווילסט קומען מאכן א שיינע
סעודה?" און זי איז אויפגעשטאנען, און זיי האבן געהאט א שיינע
סעודה, זיי האבן ווייטער פארברענגט און געשמעקט א לאנגע צייט.
שרייבט ער אז ווען נישט די עצות פון רבי'ן וואלט אנגעהויבן פלאקערן
און ברענען אין אים קעגן זיין ווייב, "וואס הייסט איך קום אהיים און
דו האסט גארנישט געטון?!" אבער ער האט זיך דערמאנט פון דעם
מענטש פונעם גארטן, האט ער געהאט א חיים טובים.

ביז צוויי מינוט מאכן קידוש

איך האב אים צוריק געשריבן אז עס איז זייער שיינ צו זען וואס דער
רבי לערנט אונז, אז דורך די עצות פון צדיק, די חיזוק פון צדיק איז די
גאנצע שטוב, די ווייב, די קינדער גוט און געשמאק; אבער איך האב אים
געוואלט צוריק שרייבן, ווער האט דיר געהייסן גיין שלאפן ביינאכט
פאר'ן אפרוימען? ווען איך ענדיג פרייטאג צונאכטס די סעודה גרייט איך
גלייך אן די טיששטוב, חלה און זאלץ פאר מארגן, די פיש קען איך נישט
ארויס לייגן ביינאכט ווייל עס וועט ווערן אויפגעלאזט ביז אינדערפרי...
אבער וואס מען קען גרייט איך שוין אן פון ביינאכט, ווען איך קום אהיים
אינדערפרי נאכ'ן דאווענען, קען איך ביז צוויי מינוט מאכן קידוש.

אזוי ווי בדיקת חמץ...

קינגער קומט דיר גארנישט, אז דו קומסט אהיים און די ווייב איז
איבער געשטרענגט, די הויז קוקט אויס אזוי ווי בדיקת חמץ וואס מען
באהאלט די צען ברעקלעך, אין יעדן ווינקל פון הויז ליגן פעמפערס...
לייג דו עס אין מיסט, עס וועט גארנישט געשען אז דו וועסט צאמנעמען
די הויז.

אריין ברענגען דעם רבי'ן אין אנדערע

דער אייבערשטער זאל העלפן מיר זאלן זיך אלץ האלטן פריש ביים
רבי'ן, מיר זאלן שטיין געבן רבי'ן, לערנען זיינע ספרים און בריוו, און
מיר זאלן אויך אריין ברענגען דעם מענטש אינעווייניג אינעם גארטן,
יעדער זאל טראכטן ווי אזוי ער קען אויף זיין אופן אריין ברענגען דעם
רבי'ן אין אנדערע, אז נאך מענטשן זאלן אויך וויסן פון די הייליגע עצות,
יעדער זאל קענען דורך גיין די וועלט בשלום.

דער אייבערשטער זאל העלפן מיר זאלן פאלגן דעם רבי'ן וועלן מיר
האבן א שיינע לעבן, אמן.